

UNG VÄNSTERS PRINCIPPROGRAM

Antagnet på Ung Vänsters 50:e kongress 2023 i Alingsås

Innehåll

Inledning	2
Vår organisation.....	2
Vår människosyn	3
Samhället historiskt	3
Arbete och samhällets organisering	4
Familjen och hemmets organisering	5
Samhället idag	6
Det ekonomiska systemet.....	6
Arbete och kapital	7
Reproduktivt och produktivt arbete	8
Förändringar på arbetsmarknaden	8
Ekonomiska kriser	9
Imperialism	9
Den globala arbetsdelningen	10
Kvinnor i den globala kapitalismen	11
Imperialismens centrum	11
Säkerhets- och försvarspolitik.....	11
Internationell solidaritet	13
Staten	13
Den nyliberala staten	14
Den repressiva apparaten	14
Välfärdsapparaten.....	15
Den ideologiska apparaten	16
Den ekonomiska apparaten	17
Könsmaksordningen	17
Könsmaksordningens grundpelare	17
Kön och genus	18
Makten över kvinnors kroppar	19
Makten över kvinnors arbete.....	21
Förtryck mot hbtq-personer	22
Rasism	23
Rasifiering.....	23
Rasismens orsaker.....	23
Rasismens uttryck	24

Miljö och klimat	25
En ihålig demokrati	26
Folkets rätt till självbestämmande	27
Mellanstatlighet och globala institutioner	28
Fascism	29
Samhället imorgon.....	30
Strategi	30
Parlamentarism och utomparlamentarism.....	31
Politiskt subjekt.....	32
Separatism och systerskap.....	34
Vårt idealsamhälle	35
Ett klass- och statslöst samhälle	35
En utvecklad och hållbar demokrati	35
Ett jämställt och jämlikt samhälle	36

Inledning

I din hand håller du Ung Vänsters principprogram. Principprogrammet antas av Ung Vänsters kongress, förbundets högsta beslutande organ.

Principprogrammet beskriver vår ideologiska hemvist och våra teoretiska verktyg för att förstå och analysera vår omvärld. Det utgör en ideologisk grund för att vår organisation ska kunna ta ställning utifrån demokratiskt förankrade beslut. För att våra analyser ska kunna appliceras i nya situationer är programmet ibland mer abstrakt än andra program som beskriver sakpolitiska frågor. Principprogrammet utgör inte heller en komplett förteckning av våra ideologiska ställningstaganden utan bör snarare ses som principer, vilka särskilt bör beaktas vid taktiska- och strategiska ställningstaganden.

Vår organisation

Ung Vänster är ett revolutionärt ungdomsförbund med rötter i den kommunistiska delen av arbetarrörelsen, förankring i kvinnorörelsen och influenser av miljö- och fredsrörelsen. Vår organisation har vuxit fram bland unga arbetande och studerande som i en social gemenskap vill verka för förändring av samhället.

Förbundet har haft olika namn och olika inriktningar under årens lopp. Precis som samhället har utvecklats mycket sedan vi bildades 1903 så har vår organisation genomgått stora förändringar. Samtidigt har vi bevarat mycket. Vår organisation präglas fortfarande starkt av frågor som stått i centrum genom historien, såsom antifascism, antimilitarism och internationalism. Insikten om de allvarliga klimat- och miljöproblemen präglar, sedan ett par decennier tillbaka, också vår politik. Ung Vänster analyserar verkligheten och utformar sin politik med hjälp av marxistiska och feministiska teorier och tar alltså avstamp i hur samhället ser ut och organiseras. Vårt mål är upplösandet av könsmaktsordningen och klassamhället: ett kommunistiskt, det vill säga ett klasslöst samhälle, och ett jämställt samhälle fritt från alla former av förtryck.

Ung Vänster är självständigt gentemot Vänsterpartiet men tillhör samma samhällsömdanande rörelse. I den rörelsen fyller Ung Vänster flera viktiga funktioner och vi vet att en enad kamp för politiska idéer och krav är viktig för vår framgång.

Vi organiserar ungdomar som ställer sig bakom förbundets program och stadgar och vårt arbete utgår från ungdomars situation i Sverige idag. Vi verkar i den konkreta kampen för ungdomars rättigheter, såsom kampen för vår rätt till arbete, bostad, utbildning och en

meningsfull fritid. Det är i den kampen som grunden för en vidare mobilisering läggs. Genom den typen av kamp förändras inte bara livsvillkoren för ungdomar utan den bidrar även till kampen för ett i grunden annat samhälle. Det är de stora orättvisorna och de små framstegen som ger oss insikten om att vi inte bara måste, utan faktiskt kan, förändra samhället vi lever i. Med den kunskapen organiserar vi oss tillsammans. Mänsklig handling driver historien framåt. Ung Vänster behöver dig. Du behöver Ung Vänster.

Vår människosyn

Vår politiska övertygelse och våra mål grundar sig på alla människors lika värde. Vi vill upphäva alla former av exploatering och förtryck som fräntar människan sitt värde och förnekar henne rätten att leva i frihet och utveckla sina inneboende resurser.

Lika stort som vårt behov av mat, sömn och värme är vårt behov av andra människor. Människan är ett samarbetande väsen och det är i relation till andra som vårt mänskliga beteende uppstår. Vi formas och påverkas av det samhälle vi lever i samtidigt som samhället ständigt förändras utifrån hur människan påverkar det. Människan är på så sätt sin egen skapare och hon har därigenom möjlighet att genom aktivt och medvetet handlande omdana samhället till ett jämlikt och solidariskt samhälle, där klassamhälle, könsmaktsordning och andra förtryckande strukturer inte längre existerar.

Människan är till sitt väsen aktiv, kreativ och produktiv. Men eftersom vi lever i ett samhälle som präglas av ojämlikhet, hindras många från att ta tillvara och utveckla sina inneboende resurser. Vi vill genom att skapa materiell trygghet, social rättvisa och genom en utvecklad demokrati ge möjlighet till alla att utvecklas och frigöras. I det jämlika samhälle vi vill se, får var och en möjlighet att växa utifrån sin egen potential och kan delta i samhällslivet utifrån sin egen förmåga. Jämlikhet ska däremot inte förväxlas med likhet, utan det jämlika samhället ger snarare förutsättningar för en större mångfald, individuell utveckling och kreativitet.

Samhället historiskt

Styckena under "Samhället historiskt" beskriver uppkomsten och utvecklingen av de strukturer som sätter ramarna för och påverkar våra liv. Snarare än att vara en uttömmande redogörelse för hur samhället sett ut historiskt, beskrivs fenomen som är relevanta för vår teoribildning kring samhället idag. Genom att analysera historiska skeenden kan vi bättre förstå vår samtid.

Arbete och samhällets organisering

Det mänskliga skapandet är samhällets grundval. Den mänskliga aktiviteten, beroende av dess tekniska och sociala former, bestämmer hur människor uppfattar och skapar samhället. Arbetet är således grunden för all mänsklig verksamhet. För att kunna överleva behöver människan arbeta för att omvandla naturen till mat, kläder och andra nödvändigheter. Sättet för människan att organisera den produktionen på, alltså produktionsförhållandena, bestämmer hur samhället organiseras, vilken politik som förs, vilka lagar som finns och vilka ideologier som utvecklas.

Tekniken och de verktyg som behövs i arbetet, det vill säga produktivkrafterna, tillsammans med produktionsförhållandena formar det produktionssätt vilket samhället grundar sig på. I de första produktionssätten när människan inte levde bofasta fanns det inte en materiell grund för ett klassamhälle. Men i takt med att man började att producera ett överskott växte tidiga klassamhällen och så småningom stater fram. Anledningen till det var att en mindre grupp tog kontroll över överskottet och produktionsmedlen.

I ett klassamhälle definieras ens klasstillhörighet av vilken ställning man har i produktionen och med undantag av de tidigaste mänskliga samhällena har den stora majoriteten genom sitt arbete skapat samhällets rikedomar, medan en liten grupp kontrollerat produktionsmedlen. I varje historiskt klassamhälle, men även i dagens, finns därför en olöslig intressekonflikt mellan den ägande klassen och arbetarna. Den intressekonflikten skapar kamp mellan klasserna som i sin tur är en av de främsta drivkrafterna bakom historiska förändringar. Insikten om att det är produktivkrafternas utveckling och kampen mellan klasser som driver historien framåt benämns som historiematerialism och är grundläggande för vår förståelse av samhällsförändring.

Övergången mellan olika samhällssystem, såsom övergången från slavsamhälle till feodalism och från feodalism till kapitalism, är en komplicerad och utdragen process. I takt med produktivkrafternas utveckling uppstår en konflikt där de rådande produktionsförhållandena står i vägen för vidare utveckling. Det leder med tiden till sociala och/eller ekonomiska kriser. Historiskt har sådana kriser lösts av sociala revolutioner där nya härskande klasser genom sin klasskamp gripit statsmakten och skapat nya produktionssätt som kunnat övervinna det gamla produktionssättets sociala och ekonomiska kriser.

När de klasslösa samhällena övergick till att vara klassamhällen där ett överskott producerades uppkom behovet av en administration som innebar att de första härskande klasserna kunde ställa sig utanför den direkta produktionen. Då växte det fram ett inhemskt kontrollsystem

kring uttaget av överskottet och ett territoriellt intresse som bestod i att såväl skydda det egna territoriet som att göra anspråk på andras. På det sättet växte en tidig primitiv stat fram.

Statens funktion, oavsett om den är en slavstat, en feodal stat eller en kapitalistisk stat, är att upprätthålla den rådande ordningen och garantera den härskande klassens makt. Det syftet uppfyller staten genom repressiva och ideologiska såväl som vårdande åtgärder. Beroende på behovet från den härskande klassen har formerna för maktutövningen visserligen sett olika ut men så länge det finns en härskande klass kommer behovet av en stat att existera.

Familjen och hemmets organisering

Familjen som institution har tagit sig olika uttryck under historiens gång men är ingen naturlig, för alltid given, samlevnadsform. Familjeformerna har historiskt sett olika ut beroende på det rådande produktionssättet och beroende på kulturell kontext. Innan kapitalismens uppkomst var familjen som ekonomisk enhet av stor vikt eftersom den producerade i princip allt den konsumerade, en så kallad naturhushållning. Familjen bestod ofta av personer från flera generationer som gemensamt tog ansvar för sin överlevnad. Även om arbetsuppgifterna många gånger var könsuppdelade behövde alla i familjen, även barnen, bidra för att hushållet skulle fungera. Behovet av samhörighet för överlevnad skapade på så sätt en stark social enhet.

Familjen var också starkt knuten till hemmet och jorden. Äktenskapet fungerade framförallt som en ekonomisk uppgörelse för att bevara eller utöka familjens egendom. Kontrollen över kvinnors sexualitet var därför viktig för att säkerhetsställa ett rättmätigt arv inom en kontrollerad familjeenhet.

I takt med kapitalismens uppkomst ersattes naturhushållningen av penninghushåll där inkomsten från lönet arbetet användes för att köpa det som behövdes för att familjen skulle överleva. Därmed var familjen som ekonomisk och social enhet för arbetarklassen inte längre given. För borgarklassen var däremot behovet av en kontrollerad familjeenhet fortfarande stark. Arvet av privategendomen genom generationerna möjliggjorde en ackumulering av förmögenhet och borgarklassens fortsatta existens. Borgarklassen tjänade på att upprätthålla familjenormen i alla delar av samhället vilket spred sig till arbetarklassen. Den klassiska kärnfamiljen övergick till att vara den dominerande familjeformen.

Trots att äktenskapet som ekonomisk uppgörelse tappade betydelse för arbetarklassen fanns kontrollen över kvinnors sexualitet kvar. Äktenskapet var det enda sättet för kvinnor att bibehålla eller förbättra sin levnadsstandard och kvinnorna fick lära sig att behandla sin kropp och sexualitet som en handelsvara för att säkerhetsställa äktenskapets ekonomiska trygghet.

Äktenskapet och familjens dominerande roll i samhället både innan och efter industrialiseringen resulterade också i en väl befäst heterosexuell norm vilket ledde till att homosexuell aktivitet många gånger kriminaliserades. Människor med andra sexualiteter fick sällan leva ut sin verkliga sexualitet och om de gjorde det möttes de med våld och förtryck.

Inom den kapitalistiska familjen fick kvinnorna en reproducerande funktion där de tog hand om hemmet och uppfostrade barnen. På så sätt samverkade könsmaktsordningen och kapitalismen för att skapa denna nya familjeform där kvinnorna hade en oundgänglig funktion men också saknade grundläggande fri- och rättigheter. Inom kapitalismen finns däremot en konflikt mellan kvinnornas funktion som tjänare i hemmet och kapitalets behov av kvinnligt lönearbete. Den konflikten har resulterat i att kvinnors arbete har kontrollerats och organiserats på olika sätt beroende på tid och plats.

Äktenskapet och familjeenheten har än idag en materiell grund eftersom familjen som institution tenderar att gynna såväl män som grupp som det kapitalistiska systemet. Samhället är utformat för att fungera optimalt för kärnfamiljen. Den materiella grunden för familjens existens, både historiskt och idag, har resulterat i en rad normer som formar och begränsar våra liv. Det lämnas inte plats för alternativa familjeformer vilket särskilt påverkar samkönade par och människor som på andra sätt bryter mot de normer en kärnfamilj kräver. Den historiska vikten av kontrollen över kvinnors kroppar för att bevara familjeenheten påverkar alla kvinnor än idag. Mäns ekonomiska makt över kvinnor såväl som kvinnors ansvarskänsla över barnen i den låsta familjeenheten begränsar möjligheten att undkomma sexualiserat våld. I familjen reproduceras könsrollerna och barnen uppfostras, om än omedvetet, till att upprätthålla den rådande maktordningen mellan könen.

Samhället idag

Styckena under "Samhället idag" beskriver det ekonomiska systemet, könsmaktsordningen, de sociala maktstrukturer och ödesfrågor som påverkar våra liv och våra möjligheter idag. De företeelser som beskrivs under samhället idag bygger på de historiska processer som kommit innan och ska förstås tillsammans med dessa.

Det ekonomiska systemet

Samhällets organisation utgår alltid från det ekonomiska systemet och det är den grundläggande förutsättningen för hur man planerar produktion och möjliggör konsumtion, vad som är samhälleligt nödvändigt och vad som är prioriterat. Utifrån de här grundläggande förutsättningarna skapas ramarna för hur ett samhälle kan se ut både lokalt och globalt. Det

ekonomiska systemet utgör alltså en materiell bas i samhället. Den basen speglas av en överbyggnad bestående av det politiska systemet, lagar och normer. De är utformade för att rationalisera och befästa den rådande maktordningen.

Arbete och kapital

Kapitalismen är det dominerande produktionssättet och ekonomiska systemet i världen idag. Grunden för det kapitalistiska produktionssättet är att ett fåtal kontrollerar produktionsmedlen. Äganderätten ger den härskande klassen makt att styra vad som produceras och hur produktionen organiseras. Under kapitalismen har det gjorts stora framsteg i form av teknologisk utveckling, stegrad arbetsproduktivitet och ökade förutsättningar för utvidgade politiska och sociala rättigheter. Samtidigt är kapitalismen som system oförmöget att tillgodose alla människors grundläggande behov.

Kapitalismen förutsätter nämligen ett klassamhälle. Samtidigt som överklassen lever på vinsterna av sitt ägande, måste de allra flesta försörja sig genom att sälja sin arbetskraft. Klassamhället handlar därmed ytterst om makt, såväl över samhället i stort som över det egna livet. Utöver de materiella orättvisor som ett klassamhälle innebär fyller klassamhället en roll som social maktstruktur. Eftersom klasstillhörighet ofta går i arv, och man framförallt tenderar att möta människor med samma bakgrund som en själv i sitt bostadsområde och sin skola, skapas sociala normer kopplat till ens klasstillhörighet.

Mellan arbetar- och överklassen finns ett mellanskikt. Detta skikt består av bland annat vissa tjänstemän och mellanchefer samt vissa småföretagare och frilansare. Mellanskiktet kan behöva arbeta för att försörja sig men har större inflytande över sitt eget och andras arbete än arbetarklassen. De som tillhör detta mellanskikt har därför en motsägelsefull position inom klassamhället, då de kan ha gemensamma klassintressen såväl med arbetarklassen, som med överklassen.

Den kapitalistiska formen av exploatering är lönearbete. Lönearbetaren säljer sin värdeskapande arbetskraft till kapitalägaren mot lön i form av pengar. Arbetaren får däremot inte betalt för hela arbetsinsatsen utan istället går delar av dens arbete till kapitalägaren i form av mervärde. Det mervärdet kan sedan kapitalägaren förvalta efter eget tycke. Arbetskraft blir under kapitalismen en vara som kan köpas och säljas och där tillgång och efterfrågan påverkar priset, det vill säga lönen. Genom en hög arbetslöshet kan kapitalägaren pressa ner lönerna och därigenom öka sin vinst.

Kapitalismens ensidiga syn på arbetet som medel för vinstmaximering gör att arbetet som skapare av gemenskap mellan människor försvinner. Den ersätts med konkurrens och anonyma penningrelationer och därmed har människan tappat kontrollen över väsentliga delar av sitt liv. Arbetet har förvandlats från att vara ett medel för självförverkligande, social gemenskap och identitetsskapande till att bli ett medel för utsugning och mänsklig utarmning. Människan blir därmed alienerad, det vill säga främmande, från sig själv, sina medmänniskor, sitt arbete och sitt väsen som människa. Det här är en av anledningarna till varför vår syn på arbete är en central byggsten i vårt teoribygge.

Reproduktivt och produktivt arbete

Arbete kan delas in i två former av arbete – reproduktivt och produktivt arbete. Med produktivt arbete menas det arbete som skapar varor eller nya produktionsmedel. Reproductivt arbete är det arbete som tar hand om och skapar arbetskraft. Det reproduktiva arbetet är alltså allt från att föda och uppfostra barn, att ta hand om sjuka och äldre människor till att ta hand om personer som av olika anledningar lider av dåligt mående. Historiskt har män arbetat inom den privata sektorn, alltså i den sektor där det produktiva arbetet i huvudsak utförs, medan kvinnor under de senaste decennierna framförallt arbetat inom den offentliga sektorn och där ansvarat för det reproduktiva arbetet. Utöver det har kvinnor även utfört merparten av det obetalda reproduktiva arbetet i hemmet.

Att det reproduktiva arbetet undervärderas är en av de viktigaste anledningarna till att kvinnor har lägre inkomst än män. Könsssegregeringen på arbetsmarknaden skapar en stor maktskillnad mellan yrken beroende på hur de könas eftersom pengar är en källa till makt. För att skapa jämlikhet kommer män inom produktiva arbeten därför att behöva solidarisera sig med de kvinnodominerade yrkena för att pressa upp deras löner och ta ett större ansvar för hemarbetet.

Förändringar på arbetsmarknaden

Produktionen och ekonomin blir allt mer centraliserad samtidigt som vi kan se att vårt fysiska arbete blir allt mer decentraliserat. Decentraliseringen som just nu sker innebär svårigheter för den fackliga organiseringen. När vi som arbetar, genom arbetsformerna, hålls isär och när vårt arbete blir allt mer individualiserat minskar även ytorna för organisering. Under industrialiseringen centraliserades det fysiska arbetet genom att allt fler blev fabriksarbetare. Arbetet utfördes i stora lokaler och de arbetande hade generellt många arbetskamrater. Idag kan vi se en motsatt tendens, nämligen att allt fler arbetar, frivilligt eller ofrivilligt, som egenföretagare eller har osäkra anställningar som präglas av en känsla av social isolering.

Under de senaste decennierna har en mängd förändringar skett på arbetsmarknaden och merparten av dem, såsom bemanningsföretagens utbredning, ökade antal tidsbegränsade anställningar och nya former för produktion av varor och tjänster, har lett till att otryggheten bland arbetarna breddat sig. Ung Vänster står på arbetarnas sida i kampen mot kapitalets intressen och därför kommer vi fortsätta att motarbeta överklassens strategier för att så split mellan oss. Vi menar att produktivitetssökningarna i samhället borde komma arbetarna till del i större utsträckning, exempelvis genom förkortad arbetstid och högre löner.

Ekonomiska kriser

Kriser utgör inte enskilda undantag i den kapitalistiska ekonomin utan på grund av det kapitalistiska systemets inneboende motsättningar, är kriser snarare en naturlig del av systemet. Kapitalets jakt på profit och tillväxt är i grunden ohållbar eftersom den förutsätter exploatering av samma människor och naturresurser som den är beroende av. I tider av kris blir det helt enkelt tydligt att kapitalismen är ohållbar och inte förmår säkerställa människors grundläggande behov.

Hanteringen av ekonomiska kriser präglas inte sällan av att vinsterna tillfaller den privata sektorn medan samhället förväntas stå för såväl risker som förluster. Stater tenderar att rädda banker och befria aktieägarna från sitt ansvar för förlusterna. Arbetarklassen har historiskt varit de som betalat priset för kriserna i form av massarbetslöshet, nedskärningar, privatiseringar och sänkta reallöner. För överklassen har de ekonomiska kriserna däremot varit ett viktigt verktyg för att fördjupa omfördelningen av makt och resurser från arbete till kapital.

I samband med ekonomiska kriser har å ena sidan fascistiska krafter och å andra sidan socialistiska krafter kunnat växa till följd av ett ökat missnöje bland befolkningen. Ung Vänster har, i tider av kris, ett stort ansvar för att mobilisera människor för ett progressivt alternativ till kapitalismens kriser – ett alternativ som utmanar kapitalismens fundament och de förtryckande strukturernas grepp om samhället.

Imperialism

Under 1900-talet har kapitalismen blivit ett världsomspännande system som sprängt nationsgränserna i jakt på nya marknader, billig arbetskraft och råvarukällor. Dagens utvecklade kapitalism grundar sig på utsugning, kolonisering med militärt våld och ekonomisk kontroll av råvaror, marknader och kapital. Till följd av detta har det skapats ett globalt system av ojämlika och utsugande relationer mellan stater, och mellan kapitalister i de dominerande länderna och den arbetande befolkningen i de exploaterade länderna. Det systemet definierar

vi som imperialism. Sverige är en del av det imperialistiska systemet och medverkar i att upprätthålla den globala exploateringen.

Imperialismen kännetecknas av att kapitalismen blivit övernationell, makten har koncentrerats och det har bildats stora världsomfattande monopol. Med monopol menar vi stora sammanslutningar av kapitalister som helt eller delvis dominerar hela marknader. Kapitalisterna samarbetar i allt större omfattning i internationella och övernationella organisationer och frihandelssammanslutningar med syftet att skydda sina intressen, kontrollera priserna, fördela marknader emellan sig och driva igenom sina ekonomiska och politiska projekt. Imperialismen understöds dessutom av staterna med ekonomiska, politiska och militära medel.

I sista hand vilar den nuvarande ordningen på möjligheten att använda våld mot det som hotar viktiga ekonomiska intressen. Några få länder använder direkta metoder som militära interventioner och militärt stöd till sina allierade för att tillvarata sina intressen internationellt. Som en konsekvens av att imperialismen bygger på ständig expansion så uppstår det över tid mellanimperialistiska motsättningar, det vill säga motsättningar mellan monopol i deras jakt på profit. Motsättningarna tar sig vanligtvis uttryck i konkurrens mellan storbolag om kontrollen över marknader. Det yttersta uttrycket för mellanimperialistiska motsättningar är regelrätt krigföring mellan imperialistiska stater om politisk och ekonomisk kontroll över nationer och territorier.

Dagens världsläge definieras av en ökad rivalitet mellan olika imperialistiska block. Om perioden runt millennieskiftet definierades av ett världsläge där USA utgjorde den enda supermakten, så har detta system luckrats upp idag. Idag ser vi tendenser till att Kina kan växa till en ekonomisk supermakt som rivaliserar med USA. Samtidigt har Ryssland utvecklats till en aggressiv imperialistisk militärmakt vars intressen står i motsättning till Natos. Därför ser vi att imperialismen idag allt mer kännetecknas av mellanimperialistiska motsättningar.

Den globala arbetsdelningen

Imperialismen har skapat en global arbetsdelning. Man kan tala om en exploaterande relation mellan en periferi och ett centrum där såväl naturresurser som resultatet av det utförda arbetet flyttas från periferi till centrum. Underutvecklade länder blir fastlåsta i arbetsintensiv produktion, såsom produktion där man arbetar med oförädlade råvaror och lågteknologiska industriprodukter. Däremot flyttas vinsterna till länder med tillgång till högteknologisk industri. Den globala arbetsdelningen har inneburit att antalet industriarbetare i världen som helhet har ökat kraftigt samtidigt som det minskat relativt i centrum. Utsugningen av länderna

i periferin underlättas av att många av de här länderna i praktiken styrs av en liten nationell elit som är ekonomiskt och politiskt uppknuten till det imperialistiska systemet och det transnationella kapitalet. De här grupperna styr, mer eller mindre auktoritärt, mot det egna folkets intressen genom att bland annat att skydda utländsk egendom, kontrollera den inhemska fackföreningsrörelsen och slå ned folkliga protester och uppror. Vi kommer alltid att bekämpa den här typen av auktoritära krafter och stå på de förtrycktas sida.

Kvinnor i den globala kapitalismen

Den globala ekonomin är tydligt präglad av könsmaktsordningen. Kvinnor utgör en central del av den nya industriella arbetarklassen i periferin. Kvinnor utför globalt sett den största delen av allt arbete men tjänar endast en tiondel av inkomsterna. Det beror till stor del på att kapitalet tjänar på kvinnors underordning i länder med dålig arbetslagstiftning, låga löner och obefintliga arbetsvillkor. Utöver det blir kvinnors kroppar en vara i den globala värdekedjan. Idag utgör surrogatmödraskap en internationell industri som livnär sig på kvinnor i periferin. Svenska män åker i stor omfattning utomlands för att köpa sex samtidigt som kvinnor som har migrerat till Sverige är starkt överrepresenterade i den kommersiella sexuella exploateringen här. Vi förstår att könsmaktsordningen inte bara genomsyrar Sverige utan är ett globalt fenomen och därför är vår feminism även präglad av tanken om internationell solidaritet.

Imperialismens centrum

Överföringen av värde från periferin till centrum har gjort det lättare för kapitalet att spela ut arbetare i olika länder mot varandra. Överexploateringen av arbetarklassen i periferin bidrar till det här eftersom den skapar högre lönsamhet och därmed ett större löne- och reformutrymme i centrum. Kapitalet kan på så vis göra vissa eftergifter till arbetarklassen i centrum men ändå upprätthålla sina höga vinstnivåer. Samtidigt skapar imperialismen lägre konsumentpriser för varor från låglöneländer vilket har inneburit att arbetarklassen i centrum har kunnat fortsätta konsumera trots att löneandelen sjunkit.

Det har även bidragit till högre politisk stabilitet i centrumländerna och det ökade reformutrymmet har lett till att stora delar av arbetarklassen i centrum sätter sin tilltro till att problemen kan lösas inom ramarna för kapitalismen och imperialismen. Men den globala arbetsdelningen innebär att vi inte kan separera kampen i Sverige från den globala kampen för rättvisa. Mot imperialismens splittring måste vi alltså ställa den internationella solidariteten.

Säkerhets- och försvarspolitik

Ung Vänsters syn på säkerhet utgår från trygghet och fred. I dagens samhälle reduceras säkerhet till att bara handla om avsaknaden av krig och konflikt. Säkerhet innebär också säker

tillgång till människors grundläggande behov, oavsett om det handlar om mat, vatten, boende eller ett samhälle fritt från sexualiserat våld. Därför måste säkerhets- och försvarspolitik utgå från ett fredsperspektiv.

Sverige ska utvecklas till ett föregångsland i kampen för fred. Idag samarbetar Sverige och genomför militära övningar med militäralliansen Nato och Europeiska unionen. Upprustning och militarisering leder till ett mindre säkert samhälle och en mindre säker värld. Därför måste Sverige vara ett alliansfritt land som kan föra en aktiv neutralitetspolitik och vara en röst för utsatta länder och kamper. Vi kräver därför att Sverige ska lämna alla samarbeten med Nato och att Nato ska läggas ner. Vi kräver även en avveckling och ett totalförbud mot kärnvapen

För att kunna driva en aktiv neutralitetspolitik och verka för fred krävs en kamp mot vapenindustrin. Genom aggressiv vapenexport har Sverige och flera andra länder skuld i många av de kränkningar av mänskliga rättigheter som förekommer världen över. Ett förbud mot svensk vapenexport är därför ett viktigt steg för att skapa en säkrare värld. Idag är dessutom vapenindustrin en av världens största industrier som bidrar till krig, konflikt och stora klimatutsläpp världen över.

Den allmänna värnplikten är en förutsättning för demokratisk kontroll av militären. Dagens värnplikt är urholkad så till vida att enbart en liten andel av varje årskull kallas in. Det skapar en situation där enbart vissa utvalda får ta del av viktig kunskap. Idag är värnplikten könsneutral vilket är ett viktigt steg för att den ska gälla så många som möjligt. Ung Vänster ser det civila försvaret och den allmänna värnplikten som viktiga garantier för en så demokratisk försvarsmakt som möjligt och vill därför utveckla de delarna av försvaret.

Eftersom kvinnors levnadsvillkor skiljer sig från mäns måste säkerhetspolitiken utformas utifrån ett feministiskt perspektiv. Det handlar till exempel om att se till kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa, rörelsefrihet och utsatthet för våld. Idag är kvinnor ofta uteslagna från fredsförhandlingar och säkerhetspolitik diskuteras sällan utifrån de specifika säkerhetshot som kvinnor utsätts för. Det beror på att de hoten ses som problem som hör hemma i den privata sfären. Krigsförbrytare döms sällan för användandet av systematiska övergrepp i krig och konflikter och systematiska våldtäkter används i vissa fall som en del i etnisk rensning, genom att kvinnor våldtas och därefter nekas att göra abort. De här krigsbrotten måste ses som just krigsbrott och i högre grad uppmärksammas, fördömas, åtalas och leda till fällande domar.

Internationell solidaritet

Internationell solidaritet bygger ytterst på att vi ser att kampen på många sätt är sammankopplad världen över. Den globala arbetarklassen har gemensamma intressen i allt från fackliga rättigheter till folkens rätt till självbestämmande och har allt att vinna på ett fördjupat och förstärkt internationellt samarbete mellan arbetarrörelser, kvinnorörelser och andra progressiva folkrörelser. För att bryta den splittring som präglar arbetarklassen under imperialismen så krävs gemensamma erfarenheter av organiserad kamp.

Internationell solidaritet är en viktig del av vårt feministiska arbete. Gemensam kamp har i stora delar av världen lett till segrar som visar att könsmaktsordningen är möjlig att förändra. Kampen för god sexuell och reproduktiv hälsa samt lagstiftad rätt till sin egen kropp är konkreta exempel på områden där vi kan göra skillnad genom att agera solidariskt med kvinnor världen över.

En annan fråga som är viktig att lyfta kopplat till internationell solidaritet är flyktingfrågan. I en värld där klyftan mellan fattiga och rika ökar, där krig och förtryck råder och där mänskligt skapade klimatförändringar försämrar människors liv, lämnar allt fler människor sina hem för att skapa sig en mer människovärdig tillvaro. Flyktingpolitiken är på så sätt en viktig värdemätare på vilken vikt samhället tillmäter försvaret av de mänskliga rättigheterna. De som är politiskt förföljda eller har humanitära skäl måste kunna få fristad i Sverige. Samtidigt kan problemet med ökade flyktingströmmar bara lösas genom en rättvisare världsordning.

Staten

Statens funktion är, och har historiskt varit, att upprätthålla den härskande klassens makt. Dagens kapitalistiska stater är inga undantag. För att åstadkomma det har staten varit nödgad att bevara den rådande ordningen som i en kapitalistisk stat innebär den kapitalägande klassens överordning.

Staten genomsyras även av könsmaktsordningen. Historiskt har den politiska makten i samhället innehaft av män. Det är till resultat av kvinnorörelsens kamp som förändringar som stärkt kvinnors ställning inom staten har kunnat genomföras. Den politiska makten inom statens ramar kan användas för att befästa eller undergräva könsmaktsordningen inom staten. Ung Vänster kämpar för att flytta fram kvinnors positioner såväl inom som utanför staten genom att bland annat sätta press på makthavare utifrån ett feministiskt perspektiv och formulera en politik som minskar klyftorna mellan män och kvinnor.

Staten fyller även en central roll i att forma och upprätthålla rasistiska strukturer. Det syns både i polisens och domstolsväsendets direkta rasism, i upprätthållandet av nationsgränser och i den rasistiska kriminaliseringen av rasifierades migration som bedrivs i hela kapitalismens centrum samt i länders direkta deltagande i kolonialism och imperialism. Statlig rasism är ett av de tydligaste exemplen på hur rasismen samverkar med kapitalintressena och hur stater, av den härskande klassen, används som redskap för att splittra människor utifrån falska konfliktlinjer. Ung Vänster ser att den borgerliga staten alltid kommer vara rasistisk och att kampen för kapitalismens avskaffande också innebär kampen mot statlig rasism.

Staten kan sägas omfatta en rad olika apparater, det vill säga organ som har olika funktioner inom staten. I följande avsnitt beskrivs statens repressiva apparat, välfärdsapparaten, den ideologiska apparaten och slutligen den ekonomiska apparaten. Även om apparaterna fyller olika funktioner inom staten så är det inte alltid helt enkelt att skilja dem åt. Samtliga apparater kan nämligen sägas bära på både repressiva, ideologiska, ekonomiska och vårdande drag. Gemensamt för apparaterna är att samtliga används för att upprätthålla den härskande klassens makt och det rådande ekonomiska systemet. Ung Vänster vill därför avskaffa den kapitalistiska staten och istället bygga ett i grunden rättvist samhälle.

Den nyliberala staten

Under de senaste decennierna har ett omfattande systemskifte genomförts i Sverige. Det systemskiftet har förändrat relationen mellan arbete och kapital. På område efter område har arbetarklassen pressats tillbaka samtidigt som överklassens makt och rikedomar har blivit allt större. Nyliberalismen är överklassens projekt för att upprätthålla höga profitnivåer och har därför som mål att krossa rörelser som står i vägen för det, till exempel fackföreningar.

Genom kapitalismens historia har staten haft en aktiv roll i att etablera och upprätthålla system för att skapa profit åt överklassen. Staten under nyliberalismen är inget undantag. Marknadslogik i offentliga sektorn, privatiseringar, vinster i välfärden och subventioner till bostadsmarknaden utgör förändringar som flyttar över makt och resurser till överklassen och skapar ett utbrett marknadstänkande hos folket. Statens välfärdsapparat och de repressiva, ideologiska och ekonomiska apparaterna är alla delar av det nyliberala omformandet av kapitalismen.

Den repressiva apparaten

Staten har en repressiv apparat vars funktioner utövas både öppet och dolt. Polisen, domstolsväsendet och militären, som ingår i denna, används av de härskande klasserna för att upprätthålla deras makt genom att skydda staten från systemhotande politiska rörelser och

genom att disciplinera arbetskraften. När politiska krafter hotar den rådande ordningen möts de av repression från polis och militär. Det yttrar sig i allt från övervakning till dödligt våld. Domstolar legitimerar repressionen och är delaktiga i den genom att straffa statens upplevda och faktiska fiender. I Sverige grundar sig inte klassamhällets stabilitet på öppet våld utan snarare på de förtrycktas acceptering av den härskande klassens makt. Statens våldsmonopol är på så sätt hotet som backar upp statens tvingande makt och är i sista hand garanten för klassamhället.

I alla klassamhällen används den repressiva apparaten för att garantera den härskande klassens makt över produktionen. Det syns inte minst i att lagarna i kapitalistiska stater till stor del handlar om att skydda det privata ägandet. I kapitalismen slår den repressiva apparaten ner facklig organisering och kamp som hotar kapitalets makt över produktionen. Hela spektrat av repression förekommer både i Sverige och i resten av världen. Ung Vänster är motståndare till den repressionen. Vi är därför emot alla former av politiskt organisationsförbud och accepterar inte politisk åsiktsregistrering.

Välfärdsapparaten

Ett utmärkande drag inom kapitalistiska stater är att staten inte bara innebär lagstiftning, repression och kontroll utan staten har även ålagts vårdande funktioner. De myndigheter och institutioner som tillhandahåller hälsovård, omsorg av barn och äldre samt försörjning av arbetslösa utgör centrala delar av statens välfärdsapparat. Välfärdsapparatens huvudsakliga uppgifter är dels att se till att arbetskraften reproduceras och dels att se till att stabiliteten inom staten bevaras.

I Sverige har utbyggnaden av den offentliga välfärden gått längre och varit mer präglad av arbetarrörelsens framsteg än i många andra länder. Grundläggande inslag i den svenska välfärden är att den i huvudsak har varit offentligt ägd, generell och omfattar alla samt att den har syftat till att minska klasskillnaderna. Utbyggnaden av välfärden har även stärkt kvinnors ställning i samhället genom att delar av det obetalda arbetet socialiserats och att arbetsmarknaden därigenom öppnats upp för kvinnor. Även om det i huvudsak fortfarande är kvinnor som utför det ombesörjande och vårdande arbetet, var den offentliga sektorns utbyggnad viktig för att tydliggöra att arbetet var samhällets ansvar. Historiskt har den omfattande välfärdsapparaten i Sverige, å ena sidan byggts upp som en konsekvens av arbetarklassens starka organisering och å andra sidan som en följd av att överklassen såg ett behov av att frigöra och reproducera arbetskraft, och att genom eftergifter skapa klassfred.

Under de senaste decennierna har utbyggnaden av välfärdsapparaten avstannat och vänts till avveckling. Fackföreningsrörelsen har försvagats, socialförsäkringssystemets täckning har minskat och stora privatiseringar har genomförts. De framgångsrika angreppen på välfärden visar att reformer inom ramen för det kapitalistiska samhället snabbt kan rullas tillbaka när maktförhållandena mellan arbete och kapital förändras.

Idag är det en viktig utmaning för den revolutionära vänstern att peka på de materiella förhållanden som omöjliggör en ny klasskompromiss. Den höga tillväxtperioden efter andra världskrigets kapitalförstörelse är sedan länge över och hotet om revolution skrämmer inte längre överklassen. Därför måste vår kritik idag belysa kapitalismens omöjlighet att tillgodose alla människors grundläggande behov och därmed kapitalismens upplösning. Arbetarrörelsens viktigaste insikt bör därför vara att välfärdssamhället endast bestod eftersom kapitalets profit inte var hotad och att klassamarbete aldrig kommer leda till ett upphävande av den privata äganderätten. Som revolutionärer måste vi därför fokusera på att organisera fler för att på så sätt kunna försvara vunna segrar och möjliggöra progressiva förändringar, inte för drömmen om gamla tiders välfärdsapparat, utan för det jämställda och klasslösa samhället.

Den ideologiska apparaten

I Sverige grundar sig klassamhällets stabilitet i första hand på de förtrycktas acceptans av den härskande klassens makt och i sista hand på statens våldsmonopol. Därför är beäftandet av den härskande klassens ideologi som samhällelig norm en viktig funktion för staten och dess apparater.

Den ideologiska apparaten består av samhälleliga institutioner såsom skola och media. Genom skolan, de borgerligt ägda medierna och genom den organiserade religionen fostras vi in i att se det kapitalistiska systemet och dess olika maktordningar som av naturen givna. De idéer som reproduceras inom den ideologiska apparaten riskerar därmed att hindra oss från att dels se orättvisorna i samhället och dels från att förstå att förändring är möjlig.

Den världsbild och ideologi som gynnar den härskande klassen återspeglas och upprätthålls även i lagstiftningen. En tendens i vår samtid är att man med lagstiftning som hjälp har kunnat låsa fast en viss politisk utveckling. Det har varit tydligt inte minst inom ramen för EU där nyliberal ekonomisk politik har förts in i lagtext. På en rad områden återskapar staten rättigheter, skyldigheter och privilegier, på sätt som påverkas av klassamhället, könsmaktordningen och andra förtryckande strukturer. Det påverkar både lagarnas form och hur de upprätthålls. Lagarna garanterar framförallt ägandet av produktionen men har

samtidigt som funktion att disciplinera arbetskraften. Lagarna och hur de appliceras bidrar till att bevara och reproducera sociala maktstrukturer såsom könsmaktsordning och rasism.

Ung Vänsters kamp för ett fritt och i grunden rättvist samhälle kräver brytandet av den borgerliga hegemonin. Det är genom kamp mot klassamhället och dess förtryckande strukturer som vi kan utmana kapitalistiska idéer som privat ägande, marknadsekonomi och lönearbete.

Den ekonomiska apparaten

Staten har en aktiv roll i ekonomin. Dels har den som uppgift att försöka stabilisera marknaden och stävja ekonomiska kriser. Dels företräder staten även överklassens gemensamma intressen som klass över enskilda kapitalisters vinstintresse när de hamnar i motsättning. Historiskt har det här skett genom riktade investeringar, statligt ägda företag, rationaliseringar och omstruktureringar som främjat stora monopolföretag.

Staten har möjlighet till omfattande styrning av ekonomin genom kontrollen över finans- och valutapolitiken. Riksbankens självständighet från riksdagen innebär att den är fränkopplad demokratisk kontroll. I dagsläget utgör det ett hinder för en progressiv valutapolitik som prioriterar gemensamma behov över inflationsmål som stabiliserar vinstnivåer.

Idag finns det ett omfattande gemensamt ägande genom staten, dels genom företag som ägs direkt av staten, regionerna eller kommunerna och dels genom företag som indirekt och delvis ägs gemensamt genom exempelvis pensionsfonder. Att ett företag är statligt är inte synonymt med att det är demokratiskt förvaltad, styrs fritt från kapitalistisk logik eller att verksamheten är oskadlig för människa eller klimat. Däremot kan statligt ägande ändå vara progressivt om det innebär en ökad demokratisering av verksamheten eller om verksamheten genom det gemensamma ägandet växlar från att prioritera vinst till att prioritera de gemensamma behoven. Ung Vänster vill se att det gemensamma ägandet ökar och att det redan befintliga gemensamma ägandet användas mer aktivt för att åstadkomma inflytande för arbetarna över deras arbetssituation samt för att angripa kapitalismens princip om vinstmaximering.

Könsmaktsordningen

Könsmaktsordningens grundpelare

Könsmaktsordningen är den struktur som ordnar och skiljer könen åt. Den organiserar och genomsyrar hela samhället. Könsmaktsordningen präglar arbetslivet, den politiska sfären och ekonomin men också det människan ser som mest privat, som våra relationer, vår sexualitet och vårt identitetsskapande. Det personliga i form av relationer, familjen och förhållandena i

hemmet är avgörande områden i den feministiska kampen och är grundläggande i vår analys av könsmaktsordningens grundpelare.

Upprätthållande av könsmaktsordningen bygger främst på könsens isärhållande genom starka könsroller där det ena könet är överordnat det andra. Samtidigt är mäns solidaritet med varandra avgörande för kontrollen och makten över kvinnor. Könsmaktsordningen resulterar i att kvinnor och allt som förknippas med kvinnlighet strukturellt värderas lägre än män och maskulinitet. Könsmaktsordningen har däremot inte alltid funnits och är möjlig att förändra och störta. Feminism innebär ett erkännande av att det finns ett kvinnoförtryck och en politisk kamp som syftar till att upphäva det förtrycket.

Det sexualiserade våldet är det grövsta uttrycket för könsmaktsordningen. Det är det våld som män utövar mot kvinnor just för att de är kvinnor. Det sexualiserade våldet är ett av de sätt som män utövar makt på, både direkt genom psykiskt och fysiskt våld och indirekt genom hot och normaliserad vardagsrädsla.

Vår feministiska analys grundar sig på kvinnan som politiskt subjekt. Vi vänder oss emot en syn på kön som innebär att det finns nedärvda kvinnliga och manliga egenskaper där biologin ses som bestämmande för människans plats i världen. Därmed ansluter vi oss till en likhetsfeministisk idétradition. Samtidigt menar vi att kroppen och människans fysiska förutsättningar är en del av hennes villkor och att en könsmaktsanalys aldrig får bli blind för det. Vår analys bygger inte på en enskild teori utan utgår ifrån ett brett spektra av feministiska teoribildningar som utvecklats över tid och i olika politiska kontexter.

Kön och genus

Könsmaktsordningen är en komplex struktur som påverkar samtliga nivåer och aspekter av samhället. Det är en struktur som är både abstrakt och konkret. Begreppet genus används för att beskriva de sociala och kulturella normer och förväntningar som är knutna till kön medan begreppet kön är baserat på biologi men är i praktiken också socialt avgränsat och konstruerat. Könsmaktsordningen är beroende av tydligt uppdelade köns- och genuskategorier och därför fungerar genus enligt principerna om genusdualism och rangordning. Genusdualism innebär att två tydliga genuskategorier, kvinnor och män, konstrueras och att de avgränsas tydligt genom normer och förväntningar om vad som är kvinnligt och manligt. Rangordning innebär att manligt kodade egenskaper och beteenden ses som bättre och mer önskvärda än kvinnligt kodade sådana. Förtrycket mot hbtq-personer är en konsekvens av genus eftersom den som upplevs bryta mot normer och förväntningar kopplat till kön straffas av samhället till följd av könsmaktsordningens uppdelning och isärhållande av könen.

När vi pratar om könsmaktsordningen utgår vi ifrån två kön. Det är inte för att vi anser att det bara finns två kön utan för att det är så könsmaktsordningen delar upp människor. Vi måste utgå från hur könsmaktsordningen fungerar idag för att kunna analysera vår omvärld. Könsmaktsordningens förtryck utgår från det kön och genus omgivningen tillskriver en person, vilket inte nödvändigtvis speglar personens könsidentitet. Det drabbar alla som inte passar in i det binära könssystemet. Det gör också att kvinnor som grupp är en nödvändig kategori för att förstå könsmaktsordningen.

Det förtryck som homo- och bisexuella möter på grund av sin sexuella läggning och som transpersoner möter på grund av sin könsidentitet har sin grund i genussystemet och könsmaktsordningen. Förtrycket mot hbtq-personer tar sig däremot andra uttryck än förtrycket kvinnor möter. Det finns inte samma mönster av arbetsdelning och ekonomiskt förtryck och våldet de möter ser olika ut. Därför kräver förtrycket som hbtq-personer möter andra strategier.

De snäva könsrollerna och könsnormerna hindrar människor ifrån att kunna vara sig själva. Det påverkar alla människor och leder till olika former av repression från könsmaktsordningen. Att bryta mot förväntade könsuttryck stör den rådande könsmaktsordningen och hotar i förlängningen mäns strukturella överordning. Kvinnligt kodade attribut värderas lägre än manligt kodade attribut. Det gör att den som kodas som man straffas hårdare för att ha ett könsöverskridande uttryck. Det innebär även att män som utmanar den rådande ordningen straffas.

Det förtryck som transpersoner möter har sin grund i könsmaktsordningen och de hårt kodade könsrollerna. Den som inte stämmer överens med könsmaktsordningens binära syn på kön utgör ett hot mot den strukturella uppdelningen i två kön och synen på manliga och kvinnliga egenskaper som biologiskt grundade. Förtrycket har ibland likheter med det förtryck kvinnor möter men skiljer sig även åt. Därför måste förtrycket som transpersoner möter analyseras och förstås som ett eget förtryck utifrån könsmaktsordningen som struktur. När cis-personer gynnas av att följa könsnormerna kan transpersoner straffas av könsmaktsordningen när de följer sin könsidentitet. För att bryta förtrycket måste den binära uppdelningen av kön och den strukturella maktordningen upphävas.

Makten över kvinnors kroppar

En bärande del av upprätthållandet av könsmaktsordningen är mäns makt över kvinnors kroppar. Rätten till den egna sexualiteten och kampen för kvinnors rätt till sina egna kroppar

är därför en central fråga för oss som feminister. Synen på kvinnors sexualitet och exploatering av kvinnors och tjejers kroppar har varit och är centrala element i mäns strukturella överordning. Det påverkar vår syn på allt från sex och relationer till retuscherings reklam och en allt mer sexualiserad och pornofierad populärkultur. Genom reklam, media och inte minst pornografi skapas föreställningar om hur kvinnors kroppar och sexualitet ska ta sig uttryck. Kvinnors kroppar och sexualitet framställs ofta utifrån den manliga blicken utan egenvärde.

I dagens samhälle är mäns sexualitet norm. Män tenderar att ses som aktörer medan kvinnor görs till objekt. Den heterosexuella relationen är tillsammans med kärnfamiljen det rådande idealet för hur vi ska leva våra liv. Reprokonandet, alltså synen på att kvinnor vill bli mammor och upprätthållandet av normen att kvinnor har barn, är avgörande för upprätthållandet av kärnfamiljen. Det reproducerar bilden av att kvinnors primära uppgift i livet är att bära och föda barn. Surrogatmödraskap och prostitution är två sidor av samma mynt där kvinnors kroppar exploateras för mäns behov och njutning. Vi är emot alla former av surrogatmödraskap och vi står bakom den svenska sexköplagstiftningen.

Makten över sin egen kropp är grundläggande i kampen för sexuell frigörelse. Rätten till preventivmedel och fri abort är avgörande för att kunna skilja sexualiteten från reproduktionen och kunna ta tillbaka makten över sin egen kropp. Att kunna göra abort innebär rätten att säga nej till att bli förälder mot sin vilja och rätten att välja vilket liv man vill leva. Aborträtten är därför avgörande för rätten till den egna kroppen men den innebär även en garanti för att kvinnor inte ska riskera sina liv i samband med illegala aborter. Vi ser rätten till fri abort som en grundläggande del av sjukvården och står upp för alla kvinnors rätt att själva bestämma över sina kroppar.

Det sexualiserade våldet är ett av könsmaktsordningens mest brutala uttryck. Det är det våld som män utövar mot kvinnor just för att de är kvinnor. Våldet är komplext och tar sig många uttryck. Det omfattar allt från blickar, vardagsrädsla, sexualiserande kommentarer, våldtäkt, misshandel och könsstypning till pornografi, prostitution och trafficking. Det underliggande hotet om sexualiserat våld leder till en omfattande vardagsrädsla och många gånger tvingas tjejer och kvinnor att begränsa sina liv för att känna sig trygga. Det är oacceptabelt och situationen kräver att tjejers otrygghet tas på större allvar.

Det våld som män utövar mot kvinnor som de har en nära relation till är inte som vilket våld som helst. Det är ett systematiskt förtryck som utövas av någon som står en nära. Det kan vara en pappa, en partner, en kompis eller en bror. Det kan utövas av en eller flera personer men det

grundläggande är att det är män som utövar det mot kvinnor. Våldet kan vara fysiskt, psykiskt, sexuellt, ekonomiskt och materiellt.

Normaliseringsprocessen är en grundläggande beståndsdel i våld i nära relationer. Genom en långsam upptrappning av våldet begränsas kvinnans livsutrymme. Balansgången mellan kärleksfulla och våldsamma perioder är avgörande för att upprätthålla relationen. Växlingen mellan perioderna är avgörande för att upprätthålla relationen och försvårar många gånger för kvinnan att lämna den destruktiva relationen. Våld i hederns namn är ett uttryck för könsmaktsordningen där det sexualiserade våldet utövas av den närmsta familjen. Våldet normaliseras för alla i familjen och sker redan från barndomen. En viktig aspekt av våld i hederns namn är dess kollektiva karaktär. Det är ett våld som utövas och upprätthålls av familjen.

Makten över kvinnors arbete

Så länge könsmaktsordningen har funnits har arbete delats och kategoriserats utifrån kön. Vissa arbetsuppgifter, som hushållsarbete och barnuppfostran, har i alla tider tilldelats kvinnor och för det mesta utförts oavlönat. Män har däremot i mycket större utsträckning utfört produktivt arbete som skapar ekonomiskt värde. Könsmaktsordningen genomsyrar alltså arbetsmarknaden på flera sätt. Det finns tre tydliga nivåer av könsdiskriminering på arbetsmarknaden: uppdelningen mellan avlönat och oavlönat arbete, uppdelningen i och rangordningen av mansdominerade och kvinnodominerade branscher samt skillnader i lön, villkor och makt inom samma bransch.

Den svenska arbetsmarknaden är och har alltid varit kraftigt könssegregerad. De yrken som är kvinnodominerade har som regel lägre lön och sämre villkor än mansdominerade yrken som kräver motsvarande utbildningsnivå eller arbetar med liknande uppgifter. Det bidrar till att kvinnor har lägre inkomster än män trots att de i genomsnitt har mer utbildning. En av de tydligaste skillnaderna mellan mans- och kvinnodominerade yrkesområden är att deltidsarbete är mycket vanligare i kvinnodominerade branscher. Det beror främst på att arbetsköparen inte erbjuder heltidsarbete. Det ofrivilliga deltidsarbetet sätter kvinnor i en utsatt ekonomisk ställning, dels genom att man får lägre lön och pension och dels genom att ens tjänst är mer känslig för hyvling eller ofrivillig nedskrivning av tjänstegrad. Kvinnor har också i större utsträckning än män tidsbegränsade anställningar vilket skapar en ytterligare ekonomisk osäkerhet.

Rasismen och könsmaktsordningen samverkar tydligt på arbetsmarknaden. Rasifierade kvinnor är överrepresenterade i lågavlönade arbeten, särskilt tjänstearbeten. Den här

arbetsdelningen upprätthålls i stor utsträckning genom rasistiska urvalsprocesser vid anställning, utbildning och i Arbetsförmedlingens verksamhet.

Förtryck mot hbtq-personer

Kamp för sexuellt likaberättigande

Genom historien har olika samhällen haft olika syn på sexualitet. Synen på sexualitet hänger nära samman både med den rådande könsmaktsordningen och med ett samhälles ekonomiska och juridiska förhållanden. I dagens samhälle är heterosexualiteten norm och förtrycket mot de som avviker från den heterosexuella normen får många gånger långtgående konsekvenser såsom hot om våld och våld. Den sociala press och det osynliggörande som homo- och bisexuella personer kan uppleva från såväl sin närmsta omgivning som från samhället i stort kan vara ödesdigert och homo- och bisexuella personer har i genomsnitt en sämre hälsa än heterosexuella. Liksom kvinnors sexualitet i allmänhet osynliggörs och exploateras, sker det särskilt med kvinnlig samkönad sexualitet, inte heller i rörelser som kämpar för homo- och bisexuellas rättigheter ges kvinnor lika stort utrymme som män.

Idag utmanas den heterosexuella kärnfamiljen som norm för samlevnadsformer. 1900-talets sexuella frigörelseprocess har banat vägen för alternativa samlevnadsformer och andra sexuella uttryck än de traditionellt accepterade har blivit allt mer normaliserade. Däremot har en nymoralistisk och värdekonserverativ rörelse vuxit fram i kölvattnet av den utvecklingen och den rörelsen hotar inte bara hbtq-personers frihet och liv utan även vår kamp för sexuellt likaberättigande och den feministiska kampen som sådan. Den feministiska kampen och kampen för sexuellt likaberättigande går nämligen ofta hand i hand eftersom de båda är tvungna att angripa den rådande könsmaktsordningen och eftersom de båda blir angripna av samma konservativa krafter.

Ung Vänster verkar för ett samhälle där det står varje människa fritt att bejaka sin sexualitet och där heteronormen och tvåsamhetsnormen avskaffats. Ett samhälle där den heterosexuella kärnfamiljsnormen har fått ge vika för en mångfald av samlevnadsformer.

Transkamp

Det förtryck som transpersoner utsätts för har sin grund i könsmaktsordningen och de hårt kodade könsrollerna och leder till hat, hot och misstänkliggörande. Förtrycket är alltså en konsekvens av genusdualismen och transpersoner kan både straffas för att de bryter mot könsroller och när de följer sin könsidentitet.

För att förbättra transpersoners situation är rätten till den egna kroppen central. Att nekas kroppslig autonomi och möjlighet till den vård man behöver kan leda till svåra konsekvenser fysiskt, psykiskt och socialt. Det är enbart genom könsmaktsordningens upplösande som förtrycket mot transpersoner kan upphävas.

Rasism

Rasifiering

Rasismen har alltid varit en del av klassamhället, både i ideologiproduktionen och i de samhälleliga strukturerna. Dagens klassamhälle är ett rasistiskt klassamhälle, där föreställningar om ras och etnisk eller kulturell tillhörighet ger upphov till en hierarkisk uppdelning där vissa människor överordnas och andra underordnas. Den här uppdelningen sker genom rasifiering, det vill säga den process där vissa grupper underordnas och tillskrivs biologiska eller kulturella egenskaper som legitimerar exkludering och de härskande gruppernas exploatering. Rasifieringen skapar därmed ett inkluderande "vi" och ett exkluderande "dom".

Samtidigt som rasism skapar rasifiering så är rasifiering också en förutsättning för rasism. Det här ömsesidiga orsakssambandet förklaras genom att ena faktorn är en social process och den andra en ideologi eller vardagligt synsätt som upprätthåller rasifieringsprocessen och uppdelningen mellan ett "vi" och ett "dom".

En rasifieringsprocess äger alltid rum i samband med rasismen, men rasifieringsprocessens konkreta resultat, det vill säga de egenskaper som den rasifierade gruppen tillskrivs, varierar mellan olika tider och platser.

Rasismens orsaker

Rasismen och imperialismen är tätt sammanknutna eftersom rasism är ett fundament i att skapa samtycke för den imperialistiska världsordningen. Majoriteten av dagens ideologiska och strukturella former av rasism har sitt historiska ursprung i kolonialism och imperialism. Idag genomsyras den dominerande världsbilden av en rasistisk ideologi där argument om civilisering, modernisering och sekularisering används som ett rättfärdigande av både centrums dominans i världen och den internationella arbetsdelningen. De rasistiska föreställningar som legitimerar underordningen av rasifierade grupper inom samhällets alla sektorer används också som grund för centrummakternas aggressiva imperialism. En viktig del i den antirasistiska kampen är därför att synliggöra och bekämpa imperialismen i dess kulturella och civilisatoriska beklädnad. Samtidigt är det viktigt att bekämpa den rasistiska ideologiproduktionen.

Utöver det bygger det kapitalistiska samhället på en rasistisk arbetsdelning inom nationerna, precis som hur imperialismen har skapat en global arbetsdelning. Rasifierade grupper har hänvisats till lågstatusyrken, egna företag eller arbetslöshet. Därför är en central insikt för såväl vårt antirasistiska arbete och för klasskampen att rasifierade grupper utgör en stor del av arbetarklassen och är överrepresenterade bland arbetare med låga löner och otrygga arbetsvillkor.

Den ökade rasismen hänger tätt samman med de senaste decenniernas politiska utveckling vilket inneburit att kapitalets makt har ökat och att klassklyftorna har vidgats. Människors möjlighet att påverka samhällsutvecklingen har minskat i och med att gemensamma tillgångar underställts marknaden och beslutsmyndighet över allt fler områden har flyttats till EU.

I glappet mellan människors upplevelse av ett allt mer ojämlikt samhälle och en politisk debatt som präglas av konsensus kring den ekonomiska politiken så har det skapats ett utrymme för en rasistisk diskurs. I takt med den utvecklingen har rasismen som ideologi blivit en allt mer central del i borgerlighetens sätt att splittra och kontrollera arbetarklassen.

Arbetarklassen som helhet förlorar objektivt på rasismen men trots det kan delar av arbetarklassen uppleva det motsatta och agerar därefter. Det kan handla om att man tror att arbetslösheten ska minska om invandringen minskar eller att kostnaden för invandringen urholkar resurserna till välfärden.

Rasismens uttryck

Rasism skapar och upprätthåller ojämlikheter mellan olika grupper institutionellt, i vardagen och genom våld. För att förstå hur den rasistiska maktordningen upprätthålls och reproduceras kan man titta på olika uttryck för rasism. Det kan för oss som organiserade antirasister fungera som ett verktyg för att identifiera och peka på rasistiska strukturer i syfte att bekämpa dem. Vi använder oss därför av begreppen vardagsrasism, organiserad rasism och institutionell rasism för att benämna rasismens olika uttryck. Vardagsrasismen syftar på den rasism som yttrar sig i vardagliga situationer och som rasifierade personer helt enkelt möter i sin vardag. Organiserad rasism är rasism som utövas organisatoriskt med politiska mål. De tydligaste exemplen på organiserad rasism är rasistiska partier och rasistiska organisationer vars syfte är att spå på falska konfliktlinjer mellan människor baserat på exempelvis etnicitet, religion eller kultur. Slutligen är institutionell rasism den rasism som utövas och upprätthålls av samhälleliga institutioner.

Miljö och klimat

Människan har alltid påverkat likväl som påverkats av naturen. Sedan industrialiseringen har vi sett hur människans negativa påverkan på naturen eskalerat och miljö- och klimatproblemen har tillåtits gå så långt att de idag utgör ett reellt hot mot såväl människan som naturen. Därför konstaterar vi att det kapitalistiska systemet såväl som den mänskliga civilisationen står vid en tröskel på vars andra sida samhället tveklöst kommer att se annorlunda ut jämfört med idag. Hur det samhället ser ut är upp till människan att forma.

Klimatkrisen hänger starkt samman med kapitalismens funktionssätt och den globala maktfördelningen och arbetsdelningen där varor produceras i periferin och konsumeras i centrum. Naturresursernas roll i kapitalismen är att bidra till ökad kapitalackumulation. Resursförbrukningen ökar i takt med de moderna marknadsekonomiernas utveckling oavsett om det innebär höjd eller sänkt levnadsstandard för folkflertalet. Industrialiseringen är däremot inte dålig i sig – genom att produktiviteten ökar möjliggörs ett samhälle med mindre arbete och högre livskvalitet.

Kapitalets behov av vinstmaximering är oförenlig med en rationell planering av produktion, konsumtion och resursfördelning. Kampen för att hejda människans skadliga påverkan på miljö och klimat måste därför vara nära sammanflätad med kampen för ett socialistiskt samhälle. Socialistiska lösningar på klimatkrisen handlar om att flytta beslutandemakt från det privata till det offentliga och bygga en rörelse för att driva på förändringar som inte bara är bra för klimatet utan också ökar jämlikheten i samhället. Kärnkraft är ett ändligt energislag som är problematiskt ur ett miljö- och säkerhetsperspektiv i samtliga led från brytning till slutförvaring. Därför ska den avvecklas snarast möjligt och ersättas med effektiviserad och minskad konsumtion och med alternativa energikällor.

Den globala miljöförstöringen och klimatförändringarna är tätt sammankopplade med imperialismen. Centrumländerna kan på många sätt exportera sina miljöproblem i form av industriell produktion och utarmning av naturresurser till periferin, samtidigt som de färdiga varorna och vinsterna går tillbaka till marknaden i centrum. För att förbättra förutsättningarna för en hållbar utveckling krävs solidaritet med arbetarnas kamp för rimliga villkor och löner i länder i periferin kombinerat med ökade transportkostnader och en styrning till mer närproducerad produktion och konsumtion i centrumländerna. Framgångsrik klasskamp i länderna i periferin är avgörande för att även centrums arbetarklass ska kunna driva på för ett socialistiskt samhälle.

Centrumländerna utnyttjar också sin dominans i överstatliga förhandlingar om miljö och klimat. Miljöproblemen måste lösas genom demokratiska diskussioner och beslut. För att lösningarna ska kunna formas genom folklig organisering bör omställningen för en bättre miljö gå hand i hand med folkbildning kring klimatfrågor. En samlad produktion rent geografiskt – från råvaruutvinning till förädlad vara – underlättar för demokratisk kontroll och planering av hela processen. Genom gemensamt fattade beslut kan vi komma överens om vad vi ska producera och hur produktionen kan organiseras på ett hållbart sätt i olika delar av världen. Samtidigt som miljö- och klimatfrågan på många sätt är en ödesfråga så kan den också vara en nyckel till ett annat samhällssystem eftersom dess långsiktiga lösning står att finna i ett annat sätt att organisera produktionen och arbetet. Kapitalismens funktionssätt står i direkt motsättning till ett samhällssystem som bygger på social rättvisa och hållbar utveckling. Mycket kan och bör göras nu för att hindra klimatkrisen och den kampen går hand i hand med kampen för ett socialistiskt samhällssystem.

En socialistisk miljö- och klimatpolitik kan inte sträva efter att människan ska leva utan att påverka sin miljö. Den behöver istället hitta sätt att organisera produktionen så att den inte är skadlig för människa eller natur på vare sig kort eller lång sikt och samtidigt kan tillgodose alla människors grundläggande behov. Det som behövs för att lösa klimatproblemen är en planekonomi ställd under folklig kontroll.

En ihålig demokrati

Ung Vänster anser att en fundamental princip för demokrati är att makten över samhället ska utgå från folket. I vissa avseenden är direktdemokrati att förordas och i andra fall kan makten utgå från en folkvald församling.

Införandet av politisk demokrati i Sverige utgör en av de största demokratiska landvinningarna tillsammans med den grundlagsskyddade förenings-, yttrande- och tryckfriheten. De har utgjort grunden för att kvinnorörelsen och arbetarrörelsen har kunnat organisera sig fritt och öppet och genomdriva progressiva reformer.

Samtidigt är de politiska demokratiska rättigheterna många gånger ihåliga. Yttrandefriheten, möjligheten till utbildning och möjligheterna till organisering begränsas i praktiken av borgarklassens ekonomiska makt. Privatiseringen av det offentliga rummet begränsar mötesfriheten och föreningsfriheten hotas när arbetsköpare får större inflytande över pressade anställdas valmöjligheter på och utanför arbetet. Därtill ägs och kontrolleras massmedierna många gånger av den härskande klassen vilket innebär en stor makt över opinionsbildningen.

Demokratiseringen av samhället är inget vunnet slag utan det är en process som avgörs av politisk kamp. På vissa håll ser vi att grundläggande demokratiska fri- och rättigheter rullas tillbaka och hotas av överklassens makt och auktoritära krafter. Vi motsätter oss en utveckling där stora delar av beslutanderätten överförs till överstatliga institutioner som exempelvis EU. På överstatlig nivå saknas nämligen många utav de viktiga förutsättningarna för att säkerställa ett demokratiskt inflytande. Ung Vänster är även principiella motståndare till monarkin. Vi menar att monarkin som statsskick inte hör hemma i en utvecklad demokrati i och med att statsskicket ger kungligheten särskilda privilegier och makt helt utan möjlighet till demokratisk påverkan.

En fullbordad demokratisering av samhället kräver även införandet av ekonomisk demokrati. I dagsläget utgör arbetsplatserna i grunden diktaturer under överklassens kontroll, löften om medbestämmande till trots. Ekonomisk demokrati innebär att alla som arbetar har demokratisk kontroll över sin arbetsplats och över rätten att leda och fördela arbetet. Antingen genom direktdemokrati eller genom valda ombud. Ekonomisk demokrati innebär även att folket har demokratisk kontroll över vad som produceras och hur det fördelas.

Folkets rätt till självbestämmande

En fundamental demokratisk princip är alltså att makten över samhället ska utgå från folket. Oberoende samhällsnivå eller område i världen står Ung Vänster upp för människors rätt att få ta del av och påverka de beslut som berör dem. Genom historien har denna rätt vägrats folket eller hotats genom imperialistiska länders interventioner i andra länder. På samma sätt kan folkets rätt till bestämmande hotas till följd av den politik som förs i det egna landet. Oavsett om det handlar om att allt mer makt flyttas från Sverige till överstatliga organisationer eller om det handlar om att länder utsätts för imperialistisk krigföring så står Ung Vänster på de förtrycktas sida. Det gör vi eftersom vi tillhör en rörelse som kämpar för demokrati, jämlikhet och jämställdhet.

Under historien har nationalstatens roll förändrats och under de senaste decennierna har den nyliberala idén om nationalstatens död vuxit fram och fått ett allt starkare fotfäste. Samtidigt ser vi hur nationalistiska stämningar växer sig allt starkare. De här två till synes motsatta idéerna, en som betonar nationens upplösning och en som betonar dess styrka, förenas i att de båda försvagar arbetarrörelsens och kvinnorörelsens positioner. Nationalismen i centrumländerna ställer olika skikt av arbetarklassen mot varandra och döljer därmed de reella klass- och könsmotsättningarna inom landet. Samtidigt riskeras solidariteten mellan arbetarklassen i olika länder.

Ung Vänster står upp för folkens rätt till självbestämmande som en viktig politisk princip såväl internationellt som för nationella minoriteter i Sverige.

Den imperialistiska världsordningen innebär att rätten till självbestämmande ofta blir central för progressiva rörelser i periferin och därmed svår att separera från andra sociala kamper. Samtidigt ser vi att kampen för rätten till självbestämmande måste förenas med en stark internationalism och motstånd mot föreställningar om nationell, etnisk eller religiös överlägsenhet samt exklusiva rättigheter till territorium.

Nationalstaten och nationsgränsernas existens är sammankopplad med klassamhället och kapitalismen. Övergången till ett klasslöst samhälle förutsätter därför nationalstaterna och nationsgränsernas långsiktiga upplösning och slutgiltiga avskaffande.

Vår utmaning i dagsläget ligger i att bortom nationalismens idéer försvara de demokratiska landvinningar som stärker arbetarklassens positioner. Mot nyliberalism och nationalism ställer vi internationalism och gemensam kamp för gemensamma intressen.

Mellanstatlighet och globala institutioner

Samarbeten mellan olika länder brukar kallas för mellanstatliga. Tanken är att de ska bygga en arena där länderna tillsammans kan ta beslut om frågor och politik som påverkar alla. I praktiken blir dessa institutioner överstatliga och demokratiskt ihåliga. Beslut flyttas från folket till i vissa fall folkvalda representanter och i andra fall tas besluten bakom stängda dörrar mellan olika representanter för kapitalet.

Europeiska unionen

Den globala kapitalismen organiserar sig allt mer i ekonomiska och politiska maktblock. EU är byggt av och för kapitalet i ett försök att bli ett ekonomiskt maktblock jämte det amerikanska och det kinesiska storkapitalet.

Ung Vänster är emot ett svenskt medlemskap i EU och vi är kritiska till den utveckling där EU mer och mer utvecklas till att vara en federal stat eftersom vi menar att EU styrs utifrån en nyliberal politik där kapitalets intressen är det lagstadgade rättesnöret. Därför är vi även motståndare till Ekonomiska och monetära unionen (EMU) och den ekonomiska politik som EU innebär. EU har under de senaste decennierna även utvecklats till en slags försvarsunion där den europeiska protektionismen är rådande. Den här politiken har i sin tur utvecklats till en gemensam europeisk flykting- och asylpolitik som kännetecknas av inhumanitet. Vi menar

att det är oacceptabelt att flyktingar dör till följd av de murar som EU bygger och till följd av den förda politiken.

EU är ett projekt som inte löser Europas verkliga problem. Istället förvärrar unionen verkligheten för de allra flesta eftersom den förda politiken tenderar att spä på massarbetslösheten, öka de redan växande sociala klyftorna och förvärpa miljö- och klimatproblemen. EU är inte ett resultat av en folklig demokratisk process utan är konstruerat och påtvingat ovanifrån. Vi vill istället att Sverige och andra länder bidrar till att bygga upp mellanstatliga och demokratiska samarbetsformer som inte begränsar sig till ett fåtal västeuropeiska länder.

Förenta nationerna

Förenta nationerna spelar idag stundtals en konstruktiv roll vid konfliktlösning samt vid natur- och svältkatastrofer. FN-organ som exempelvis Världshälsoorganisationen (WHO) intar ofta en progressiv position i diskussioner om handlingsstrategier för en rättvisare världsordning. Samtidigt är FN en del av det imperialistiska systemet och styrs ytterst av de dominerande intressena inom det här systemet vilket kraftigt minskar organisationens progressiva handlingsutrymme.

Många länder representeras i FN av auktoritära regimer som är ekonomiskt och politiskt uppknutna till det imperialistiska systemet och det multinationella kapitalet och som därför inte kan sägas representera intressena hos folkmajoriteten i det egna landet. För att FN ska bli ett verkligt redskap för en rättvis världsordning måste därför en demokratisering, genom bland annat avskaffande av vetorätten och de permanenta medlemmarna i säkerhetsrådet, åtföljas av ökat folkligt inflytande i medlemsländerna och en starkare internationell vänster rörelse.

Fascism

Fascismen är en form av auktoritär, våldsam rörelse som är starkt fientlig till arbetarrörelsen och kvinnorrörelsen. I praktiken har rörelsen, genom historien, använts som en murbräcka för att rulla tillbaka erövrade demokratiska fri- och rättigheter och hindra progressiv politisk utveckling. Historiskt har fascismen haft stöd av grupper av människor från olika samhällsskikt som känt sig hotade av det rådande samhällssystemet eller av samhällsutvecklingen, men i dess faktiska politik har den entydigt gynnat storkapitalets intressen.

I tider av ekonomiska och sociala kriser tenderar fascismen att få ett starkare fotfäste eftersom fascismen säger sig erbjuda ett alternativ till de delar av befolkningen som upplever en risk att sjunka i den sociala hierarkin. Inte sällan används en retorik av fascistiska rörelser som anspelar

på människors rädsla för att förlora sitt arbete eller sina privilegier. Fascismen kan även tilltala de lägre skikten inom arbetarklassen som redan upplever sig svikna av samhället. I situationer när arbetarrörelsen inte har förmått att kanalisera ilskan gentemot ett orättvist system i progressiv handling har fascismen istället kunnat kanalisera frustration för sina bakåtsträvande syften.

Den världsbild som fascismen presenterar beskriver ett samhälle i förfall vars framväxt kan skyllas på allt från socialister, feminister, ett sviktande ledarskap inom politiken till diverse folkgrupper. Fascismens alternativ till det de kallar ett samhälle i förfall är ett samhälle som starkt präglas av ett auktoritärt ledarskap och många gånger framhålls vikten av en stark nation där konflikter inom landet ska undvikas för nationens bästa. Det här leder till att fascismen är benägen att i en korporativistisk anda attackera facklig organisering och all annan organisering som hotar ordningen i landet.

Fascismen är även reaktionär. Den kännetecknas alltså av en strävan om att återställa samhället till hur det har sett ut tidigare. Av tradition har exempelvis kvinnor tillskrivits rollen som nationens bevarare genom att hålla fast vid gamla traditioner och att uppfostra nationens barn till goda medborgare. Alla former av attacker mot kärnfamiljen ses därför av fascisterna som ett hot mot nationen i sig eftersom de hotar traditionella värderingar. Fascismen som rörelse begränsar alltså kvinnor ytterligare och befäster kärnfamiljens roll som en av nationens viktigaste enheter.

Samhället imorgon

Styckena under "Samhället imorgon" tar upp flera av de frågor som finns i inledningen och beskriver vår syn på demokrati, organisering och samhällsomvandling. Här redogör vi för grunderna i vårt idealsamhälle och strategierna som ska föra oss dit.

Strategi

Tidigare i principprogrammet har taktiska- och strategiska avväganden beskrivits. Taktik handlar kortfattat om de kortsiktiga metoder som vi väljer att använda utifrån olika politiska syften medan vår strategi snarare handlar om vad vi menar behöver göras för att nå våra långsiktiga mål. De taktiker vi väljer kan alltså sägas bidra till att uppnå delmål längs vägen mot ett jämlikt och jämställt samhälle medan våra strategier utgör våra övergripande arbetssätt för att nå slutmålet. För att våra taktiker ska föra oss närmare vårt slutmål behöver vi ständigt sätta dem i relation till våra strategiska avväganden.

Vår strategi behöver både ta avstamp i de lärdomar som vi har utvecklat genom historien och i vår förståelse av dagens samhälle. Den mest centrala strategiska insikten är att samhället inte bara går att förändra, utan behöver förändras för att vi ska kunna skapa ett rättvist samhälle. Vi vet även att stora samhällsförändringar kräver att vi organiserar oss för förändring. Det finns däremot inget färdigt recept för hur vägen dit ser ut och som passar in på alla kamper och alla kontexter. Därför behöver vi ständigt analysera våra förutsättningar och anpassa våra taktiker och strategier utifrån dem. Olika kamper kan dessutom ibland ha motstridiga intressen vilket kräver att vi är ytterst noggranna och eftertänksamma vid val av taktik, strategi och metod.

Parlamentarism och utomparlamentarism

Ung Vänster är ett revolutionärt ungdomsförbund. Vi menar att vi aldrig kommer kunna uppnå ett klasslöst samhälle fritt från förtryck genom reformer inom kapitalismens ramar. Brytandet av könsmaktsordningen kräver också omvälvande förändring i alla delar av samhället. Vår strategi måste därför syfta till att förändra samhället i grunden och attackera själva grunden för kapitalismen och könsmaktsordningen.

Vi ser hur det är organisering för gemensamma intressen som driver samhället framåt och hur kampen för bättre levnadsvillkor idag måste gå hand i hand med den långsiktiga kampen för det jämlika och jämställda samhället. Att vi eftersträvar en omvälvande samhällsförändring motsäger inte att den ska vara demokratiskt förankrad. Snarare är det av största vikt för att skapa ett verkligt demokratiskt samhälle att det kollektiva medbestämmandet finns med i varje steg. Därför måste en socialistisk samhällsomvandling ske med folkmajoritetens stöd, bekräftat i allmänna och fria val.

Att vi är ett revolutionärt ungdomsförbund innebär att vi ser vikten av utomparlamentarisk organisering. Vi förstår att den ständigt pågående kampen på arbetsplatserna, i våra skolor, i våra bostadsområden och i samhället i stort är grunden för att storskalig förändring faktiskt kan ske. Dessutom är den utomparlamentariska kampen i allmänhet, och arbetsplatskampen i synnerhet, en garant för att se till att de segrar vi vinner de facto inte rullas tillbaka eller hotas. Ett viktigt exempel på utomparlamentarisk kamp är alltså den fackliga rörelsen. En radikal facklig rörelse kan inte bara överbrygga skillnader eller påstådda sådana inom arbetarklassen utan även flytta fram arbetarklassens positioner. Ett annat exempel är klimatrörelsen som till sin natur kräver en radikal, utomparlamentarisk rörelse som kämpar för den systemförändring som behövs för att skapa ett hållbart samhälle. Ett tredje exempel är den antifascistiska rörelsen. När rasistiska och fascistiska organisationer försöker ta plats på gator och torg bör de bemötas genom att få breda folkmassor att agera konfrontativt tillsammans i en bred, folklig och konfrontativ motorganisering. Det är också genom vanan av organisering vi kan lägga grunden

för ett verkligt demokratiskt samhälle där demokratin bygger på kollektivt bestämmande över allt som påverkar en själv.

Den revolutionära strategin förutsätter en ständig kamp för förbättringar och kan aldrig innebära ett förkastande av kampen för eller vikten av reformer. Det är genom gemensam kamp för förbättringar som det växer fram en utbredd politisk organisering och en medvetenhet om behovet av en revolutionär omdaning av samhället. En särskild strategisk betydelse för den socialistiska kampen har reformer som undandrar verksamheter från kapitalets makt liksom reformer som stärker de arbetandes makt och rättigheter på arbetsplatserna. Även reformer som ökar arbetarnas uttag av mervärdet som sex timmars arbetsdag är av strategisk betydelse.

För den feministiska rörelsen har reformer gällande den offentliga sektorn en nyckelroll. Ett fungerande välfärdssystem är nödvändigt för att kvinnor inte ska behöva göra den delen av det omsorgsarbetet obetalt och bibehålla en självständighet. Samtidigt är det inom den offentliga sektorn många kvinnor jobbar och därmed är kampen för arbetsrätten inom den offentliga sektorn både av socialistisk och feministisk strategisk vikt.

I ett land där fredliga och demokratiska vägar inte finns för att omvandla samhället kan den väpnade kampen vara en sista utväg. Därför arbetar vi till stöd för vissa befrielseströrelser som använder väpnad kamp. Däremot är inte den väpnade kampen något som ska romantiseras. Att använda våld inom en rörelse riskerar att prägla den rörelse som använder den eller det samhälle som skapas genom den. Som situationen ser ut i Sverige idag ser vi det som en självklarhet att en socialistisk samhällsomvandling i Sverige ska ske på fredlig väg.

Politiskt subjekt

Det politiska subjektet är den grupp utifrån vilken våra analyser av ett förtryck utgår. Hur det politiska subjektet definieras och vilka som inkluderas i det kan vara en fråga om strategi. I grunden är det politiska subjektet den eller de grupper som drabbas av en förtryckande struktur och har de objektiva förutsättningarna för och intresset av att störta strukturen.

Politisk kamp uppstår inte i ett vakuum utan som ett svar på förtryck. Förtryckande strukturer skapar kategorier av människor med olika förhållande till strukturen. Vissa av de här grupperna har en position i strukturen som ger dem både anledning och möjlighet att störta den. De utgör det politiska subjektet.

En vanlig missuppfattning är att blanda ihop vilka som bör inkluderas i det politiska subjektet med att olika grupper kan vara allierade och gynnas av samma saker. Vi ser att flera olika

strukturer kan samverka och att olika kamper kan gynnas av att ställa samma krav. Samtidigt är det viktigt att skilja på vilken analys vi ställer kraven utifrån. Vikten i att skilja de politiska subjekten åt ligger i möjligheten till en djup ideologisk förståelse av de förtryckande strukturerna och hur de tar sig uttryck. Vi kan utifrån såväl en feministisk som en socialistisk analys ställa kravet om 6 timmars arbetsdag grundat i en förståelse av hur detta skulle gynna båda grupperna på olika sätt.

Ung Vänsters feministiska analys bygger på att förtrycket av kvinnor är strukturellt, att könsmaktsordningen återskapar och upprätthåller kvinnors underordning, och att den feministiska kampens politiska subjekt således är kvinnorna. Vi avvisar strategier och krav som, även om de framförs med en feministisk retorik, splittrar gruppen kvinnor eller syftar till ett ökat utrymme för vissa kvinnor på de flesta andras bekostnad. Ett exempel på det är hushållsnära tjänster där arbetarklassens kvinnor ska städa istället för överklassens män och på så sätt undermineras kvinnors solidaritet med varandra och därmed i förlängningen det politiska subjektet.

Kvinnor behöver en självständig kvinnokamp samtidigt som man tillsammans med männen kämpar mot kvinnoförtryck och kapitalism. Eftersom det handlar om en intressekonflikt är det nödvändigt att kvinnor själva får sätta dagordningen för den feministiska kampen i och med att en utvidgning av kvinnors makt, inflytande och utrymme kommer att innebära en inskränkning av detsamma för män.

Det politiska subjektet för socialismen är den stora majoriteten av befolkningen, arbetarklassen, och nyckeln till en socialistisk samhällsomvandling är organisering av arbetarklassen. För att en sådan organisering ska kunna vara möjlig behövs en tydlig klassmedvetenhet, alltså att arbetarklassen ser sina gemensamma intressen. Den fackliga rörelsen och arbetsplatskampen som helhet spelar en central roll i att skapa den här typen av klassmedvetenhet. Utifrån arbetsplatskampen och den fackliga organiseringen kan vi skapa ett starkt arbetarkollektiv som i sin tur kan driva igenom segrar lokalt på arbetsplatserna men även driva igenom radikala krav på den politiska arenan. Vår styrka handlar alltså om att hålla ihop när överklassen försöker att splittra oss. Därför måste vi också bekämpa de falska konflikter som målas upp av överklassen i syfte att splittra arbetarklassen, såsom rasistiska skiljelinjer. Det här är också en anledning till varför internationell solidaritet är oumbärligt för vår socialistiska kamp.

Personer som rasifieras utgör det politiska subjektet i antirasismen. Därför är det också rasifierade som måste sätta agendan för hur kampen ska föras. Vi behöver vara den självklara

organisationen för alla som är beredda att krossa rasismen och samtidigt prioritera organiseringen hos de som drabbas värst. Vår antirasistiska strategi går ut på att mobilisera brett, folkligt och konfrontativt för att slå mot den institutionella rasismen, den organiserade rasismen och vardagsrasismen. Samtidigt ser vi att de materiella grunderna för rasismen, det vill säga, de ekonomiska, politiska och institutionella grunderna som möjliggör rasismen måste undanröjas.

Separatism och systerskap

Separatism är att begränsa vilka som får delta i ett sammanhang utifrån ett politiskt syfte. I Ung Vänster använder vi oss av tjejseparatism, det vill säga att begränsa vilka som får delta baserat på kön och könstillhörighet. Separatismen används för att bygga allianser mellan tjejer. Det separatistiska rummet skapar ett utrymme som annars inte skulle uppstått där kvinnor och tjejer får möjlighet att slappna av och dela med sig av sina erfarenheter utan att bli ifrågasatta.

Könsmaktsordningen är en vidrig struktur som känns in på bara skinnet. En av våra viktigaste motstrategier mot könsmaktsordningen är systerskapet. Att lyssna på och lära av varandra. Att bekräfta varandra och de upplevelser av könsmaktsordningen som vi alla har. Det separatistiska rummet och delandet av erfarenheter har historiskt varit avgörande för såväl den feministiska organiseringen som utvecklandet av en feministisk teoribildning.

Det mest avgörande för en framgångsrik feministisk kamp ligger i kvinnors organisering för sina egna intressen. De gemensamma erfarenheter av underordning som alla tjejer och kvinnor delar bildar en god grund för allianser och systerskap. Arbetet med feministiskt självförsvar, jämställdhetsgrupper, tjejseparatistiska träffar och separatistiska studier har tydligt visat på den sprängkraft som finns i att tjejer går ihop för att stödja varandra, få syn på de gemensamheter som finns, göra politik av sina erfarenheter för att kräva bättre villkor och mer makt.

Separatism är strategi för att flytta fram kvinnors positioner och öka kvinnors makt och inflytande i samhället. Manlig homosocialitet är ett begrepp som används för att beskriva hur män tenderar att ty sig till varandra, dominera sociala sammanhang och på olika sätt stänga ute andra från deltagande. Den manliga homosocialiteten bygger på att män identifierar sig med och känner förtroende för andra män. Det syns i allt från vilka man väljer att solidarisera sig med i ett meningslöst bråk till vem man väljer att anställa. Homosocialitet är en viktig del i upprätthållandet av könsmaktsordningen som struktur. Genom att välja någon man känner eller kan identifiera sig med framför kompetens eller erfarenhet gynnas män av andra mäns makt. Vår motstrategi mot den manliga homosocialiteten är systerskapet, att lyfta tjejer och

bygga kvinnliga auktoriteter men även att säkerhetsställa en jämn representation på förtroendeposter.

Vårt idealsamhälle

Ung Vänster kämpar för ett i grunden annat samhälle. I den här delen beskrivs vårt idealsamhälle, alltså det samhälle som vi långsiktigt kämpar för att göra till realitet. Beskrivningen av vårt idealsamhälle ska alltså inte förstås som ett slags drömsamhälle i den bemärkelsen att det inte går att uppnå utan snarare som en förklaring av hur vi menar att samhället i framtiden bör se ut och fungera. Däremot är det inte helt enkelt, och inte alltid önskvärt, att formulera allt för konkreta idéer om hur samhället bör se ut. Vi förstår att framtida generationer kommer att agera utifrån annorlunda materiella förutsättningar än de vi ser idag och därmed formulera sina egna strategier och mål utifrån dem. Vårt idealsamhälle definieras utifrån marxistiska och feministiska teorier. Feminismens mål är ett samhälle fritt från könsförtryck och socialismens mål är kommunismen, det klass- och statslösa samhället.

Ett klass- och statslöst samhälle

I vårt idealsamhälle är både klassamhället och staten någonting som hör historien till. Ingen människa ska kunna skaffa sig fördel på någon annans bekostnad och resultatet av arbetet ska inte tillfalla ett fåtal. Istället för att organisera samhället med hjälp av en stat, vars uppgift alltid har varit och är att garantera den härskande klassens makt, ska samhället utgöras av en utvecklad demokrati där samhällsviktiga funktioner står under direkt demokratisk kontroll.

Ett sådant samhälle förutsätter att det organiseras enligt principen om att varje människa ska ha tillgång till det hon behöver men också att hon gör det hon kan för att bidra till det gemensamma. Det förutsätter även nationernas upplösande och att varje människa är fri eftersom vi vet att nationernas existens, tvång och orättvisa inte kan bidra till jämlikhet och jämställdhet.

En utvecklad och hållbar demokrati

Våra principer om hur samhället bör fungera tar alltså avstamp i demokrati. Vi menar att dagens demokrati är ihålig och att framtidens demokrati behöver utvecklas till att även innebära ekonomisk demokrati och ett utvecklat system för medbestämmande.

Principen som samhället bör organiseras utifrån är att varje människa ska ha rätt att vara med och fatta beslut om sådant som berör henne. Det innebär att allt från lokala frågor till frågor som berör hela jordens befolkning, som råvaruutvinning, bör beslutas om demokratiskt.

Utöver det behöver formerna för hur man förbereder sådana beslut innebära att varje människa har möjlighet att, genom demokratiska former, påverka det som besluten baseras på.

Utöver att samhället behöver vara demokratiskt så behöver det även vara hållbart både socialt och utifrån ett miljö- och klimatperspektiv. Det innebär till exempel att varje människa bör ha tillgång till en värdig bostad, försörjning, vård, utbildning och grundläggande förnödenheter. Däremot får våra levnadsvanor inte stå i motsättning till hållbarheten avseende klimat och miljö. Därför behöver konsumtionen, produktionen och våra levnadsförhållanden bidra till ett ekologiskt hållbart samhälle.

Hållbarheten handlar också om att vi människor ska kunna ha möjlighet att ägna tid åt sådant som utvecklar oss själva som individer och som utvecklar mänskligheten som helhet. När människor har tid, ork och lust finns en otrolig potential för att komma på banbrytande idéer och skapa nya innovationer som kan komma mänskligheten till gagn. I vår framtid finns inte längre patent och andra regler och lagar som hindrar mänsklighetens utveckling. Vi menar att all kultur och information behöver vara fri. Ett hållbart samhälle behöver dessutom vara ett samhälle fritt från alkohol och droger eftersom vi vet att både alkohol och droger inte bara innebär hälsorisker för individen, utan även är ett allvarligt samhällsproblem.

Ett utvecklat demokratiskt samhälle förutsätter ett hållbart samhälle och vice versa. De demokratiska processerna kommer och behöver ta tid och då måste varje människa känna att den tiden finns i deras liv. Vi förstår att människor behöver leva i ett hållbart samhälle för att kunna bidra till det gemensamma i så hög utsträckning som möjligt och på samma sätt förstår vi att de demokratiska processerna är avgörande för hur hållbart samhället är.

Ett jämställt och jämlikt samhälle

Ett fullt utvecklat demokratiskt och hållbart samhälle kan inte uppnås utan att det i grunden är jämställt och jämlikt. Det innebär att alla människor ska ha möjlighet att utvecklas så långt som möjligt och ha samma rättigheter att påverka de beslut som berör en. Det ska inte finnas några över- och underordnade grupper och ingen ska kunna skaffa sig sociala fördelar på någon annans bekostnad. Samhället ska alltså vara fritt från alla former av förtryck.

För att skapa ett samhälle fritt från förtryck krävs upplösandet av flera sociala kategorier som idag skiljer oss från varandra. Vi menar att sådant som kön, etnicitet, kultur och religion inte bör fylla en social och politisk funktion i framtidens samhälle. Istället ska samhället ge människor möjlighet att både bejaka varandras olikheter men även synliggöra det vi har gemensamt. Därför behöver samhället präglas av tolerans, öppenhet och tillit.